

jemu študije. Priznati pa je treba, da ima dovršenejša dela na Biennalu v Benetkah. Risbe »Neodvisnih« so zelo pomanjkljive.

Uspešnejša je na razstavi plastika. Kalin Z. je s »Spečo« načel zanimiv plastični problem, ki pa ga le ni premislil do konca. V kipu vlada neka diskrepanca, in sicer med razgibanim, voluminoznim telesom, idealizirano in shematično glavo ter motivom drže roke. Vkljub temu, pa je to najboljše Kalinovo delo doslej. Dober je tudi avtoportret. Putrich K. skuša reducirati formo na bistvenost. V portretnih glavah mu to precej dobro uspe, slabša pa je »Samota«. Je to menda prevelika površina za Putricha, če odštejemo tuje vplive, ki so pri njenem rojstvu soodločali. Ne razumem tudi n. pr. labilnega motiva sedenja. Vsak hip, se zdi, bo žena zdrknila s podstavka. Pirnat N. ima sicer v katalogu označenih več del, toda na razstavi je le št. 36. Je to dobra, zlasti pa značilna Pirnatova glava.

Uspeh razstave »Neodvisnih« je le toliko kvaliteten, kolikor ima skupina umetnikov, ki so individualno, torej tudi slovensko usmerjeni. Ali se bo po vsem tem res težko »Neodvisnim« opredeliti za stare, toda dobre in pravilne ideale?

Dr. S. Mikuž.

### 75-LETNICA LEE FATURJEVE

Pisateljica Lea Faturjeva, ki je 15. t. m. praznovala svojo petinsedemdesetletnico, spada v krog starejših dominsvetovcev ter je v letih 1905 do 1913 poleg Finžgarja predstavljala najboljšo dominsvetovo epično pripovedništvo. Njene povesti V burji in strasti (1905), Biseri (1908), Za Adrijo (1909), Komisarjeva hči (1910) in Iz naših dni (1911) so bile vodilne povesti v tem času dominsvetovega romantičnega realizma in zgodovinsko-idealistične povesti brez globlje psihološke individualnosti, kakor se je šele pozneje uveljavila v naši reviji z nastopom mladih. Ti so šli tedaj preko njenega čustvenega realizma, dediščine predmodernih klasikov, odkrivat nove svetove na subjektivni podlagi in nepreračunljivosti človeškega dna. Toda danes, ko zopet težimo k realističnemu izražanju, k objektivizaciji zgodovinskih podob na eni strani, na drugi strani pa iz človeških golot zopet k poeziji, zdravju ter potrdilu dobrega v človeškem srcu, nam tudi Lea Faturjeva postaja mlajša, dostopnejša in vedno vrednejša zopetnega branja. Danes bi postavili njene stvaritve s častitljivostjo tja nekam ob stran Deteli po izrazni tehniki, dasi je polnejša in bogatejša notranje strasti in čustev. Toda po svojem kraškem jeziku, nazornosti predstavljanja, opisih, smotrni zamisli in kompoziciji pa je lahko nam še sedaj vzor umetniškega grajenja in notranjega etičnega ravnotežja. Ob 75 letnici čestitamo njej, ki je ob 50 letnici naše revije zopet po 25 letih stopila med njene sotrudnike, k življenjskemu jubileju, nadejajoč se, da nam bo mogoče prinesiti še kakšen plod njenega klenega pripovedovanja.

T. D.